نماز مغرب را همراه رسول الله صلی الله علیه وسلم می خواندیم و بر می گشتیم. باز هم هوا به اندازه ای روشن بود که اگر تیری را پرتاب می کردیم، جای افتادن آن را می دیدیم.

از رافع بن خَدیج انصاری اوسی رضی الله عنه روایت است که می گوید: نماز مغرب را همراه رسول الله صلی الله علیه وسلم می خواندیم و بر می گشتیم. باز هم هوا به اندازه ای روشن بود که اگر تیری را پرتاب می کردیم، جای افتادن آن را می دیدیم.
[صحیح است] [متفق علیه]

این حدیث شریف بیان می دارد که رسول الله صلی الله علیه وسلم نماز مغرب را معمولا در ابتدای وقت آن می خواند و سنت همین است؛ و دلیل آن این است که آنها درحالی نمازشان را به پایان می رساندند که همچنان هوا روشن بود، چنانکه اگر کسی تیری پرتاب می کرد، محل افتادن تیرش را می دید.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/10599